

Søren Søndergaards nytårstale til kulturen

Taler

Søren Bo Søndergaard
Kulturordfører for
Enhedslisten

Dato

16. december 2021

Sted

DK4

Tak til DK4 for at give mig muligheden for at sende denne nytårshilsen til jer.

For nu at være helt ærlig så havde jeg faktisk håbet, at vi i dag kunne se tilbage på tiden med corona som en svunden tid.

Som noget, der lå bag os, hvor biografer, teatre, festivaler, koncerter, museer igen lå frit tilgængeligt for vores nysgerrighed og vores glæde.

Hvor vi i fællesskab kunne grine lidt af den tid, hvor vi ikke kunne genkende hinanden på grund af mundbindet, og hvor sprit først og fremmest var noget, vi kom på hænderne.

Sådan er virkeligheden desværre ikke.

Corona er stadig blandt os og vil være det i lang tid.

Langt de fleste af jer er vaccineret med to stik.

Og nogle af jer har fået det tredje.

Men det betyder desværre ikke, at vi kan ånde lettet op.

Store dele af verdens befolkning har end ikke fået tilbuddet om vaccinen.

Og så længe det er tilfældet, så vil grundlaget være til stede for varianter og nye mutationer som den seneste omikron-variant.

De kan også ramme os, som er vaccineret.

For slet ikke at snakke om de af os, som af sundhedsmæssige årsager ikke kan få vaccinen.

Og det er måske den første ting, vi skal tage til os.

Ikke bare overordnet og i princippet, men helt ind i vores inderste.

Vi bor sammen på denne lille klode i et stort univers, og vi er alle hinandens naboer.

Nogen kan måske gemme sig for en stund, men i sidste ende er ingen sikre, før alle er sikre.

We are in it together, som man siger på moderne dansk.

Sådan er det jo dybest set også, når vi snakker risikoen for en altødelæggende atomkrig eller klimaforandringer, som vi ikke gør nok ved, og som derfor bliver ustoppelige.

Men coronapandemien har på en eller anden måde tydeliggjort det grundlæggende vilkår, som vi mennesker lever under.

Vores fremtid, vores alles fremtid afhænger af, at vi formår at skabe en verden, hvor solidaritet og samhørighed mennesker uanset alder, køn, etnicitet eller hudfarve står i centrum.

Og hvor vi i fællesskab formår at gøre noget ved de trusler, kald dem bare udfordringer, som vi alle sammen står overfor.

Ingen er sikre, før alle er sikre.

Og hvad har det så med kultur at gøre?

Efter min mening ganske meget.

For kultur handler også om at forstå os selv og forstå den verden, vi lever i.

Noget kultur er ren underholdning, og det er fint.

Men de fleste kunstnere laver ikke kunst alene for at underholde.

De gør det også for at udfordre vores vante forestillinger og måske hjælpe os til lidt bedre at forstå os selv og forstå verden.

Eller som den indisk-britiske forfatter Salman Rushdie engang skrev, så består en kunstners arbejde i at nævne det unævnelige, at udpege bedrag, tage parti, starte skænderier, forme verden og forhindre den i at falde i søvn.

Derfor er det vigtigt, at vi skaber ordentlige vilkår for vores skabende og udøvende kunstnere og for hele formidling af kunst og kultur.

De vilkår har lidt hårdt under følgerne af corona.

På grund af aflysninger og fravær til arrangementer har mange kunstnere søgt andre græsgange.

Alene i 2020 mistede spillesteder og festivaler i Danmark seks millioner besøgende.

Seks millioner besøgende.

Museer og andre kunstinstitutioner og oplevelsescentre, hvad enten vi snakker Nordkraft ved Ringkøbing eller Den Blå Planet på Amager, er voldsomt ramt på økonomien.

Lader vi stå til, så kommer vi ud på den anden side af den her samfundsmæssige sundhedskrise med langt færre kunstneriske og kulturelle tilbud.

Derfor er det efter min mening også en bunden opgave for den kommende tid, at vi udarbejder en Marshallplan for kunsten og kulturen i Danmark.

En plan, som skal sikre, at vi på det her område står mindst lige så stærkt i 2022 eller 2023, som vi stod før coronaen ramte os.

Men tilbage til mit udgangspunkt.

Jo, vi skal selvfølgelig gøre vores bedste her i Danmark til, at smitten ikke spredes mere end højst nødvendigt.

Holde afstand, bruge mundbind, spritte af, blive hjemme, når vi føler os sløje, blive testet og vælge vaccinen til.

Men vi må også gøre vores til, at den fattige verden får de samme muligheder, som os.

Danmark har allerede doneret en del vaccinedoser til den tredje verden.

Det kan vi være stolte af.

Men det er slet slet ikke nok.

Enten må vaccinedonationerne tage til i et helt andet omfang.

Eller også, så må flere lande kunne gøre brug af vaccinepatenter til selv at producere, sådan som det blandt andet er blevet foreslået af Sydafrika, Indien og USA.

Det handler om at hjælpe resten af verden, ja.

Men det handler som sagt også om at hjælpe os selv og undgå nye varianter og mutationer ved at opbygge immunitet over alt.

Kun på den måde kan vi ikke bare ønske hinanden et rigtig godt nytår, men også gøre os forhåbninger om, at ønsket rent faktisk går i opfyldelse.

Så pas godt på verden.

Den har brug for det.

På gensyn i 2022.

Kilde

Transskriberet fra DK4s youtubekanal

Kildetype

Transskription

Tags

Enhedslisten, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/soeren-soendergaards-nytaarstale-til-kulturen-2021>